

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Pojdimo in stórimo tudi mi tako!

Akademični senat Dunajskega vseučilišča skrbi le za nemške slušatelje, za slovenske se ne briga, prepušča jih samim sebi.

On je pred kratkim ustanovil na Dunaju poseben odbor, ki ima nalogo zbirati darove na oslavo cesarjevega jubileja, da se z njimi na Dunaju zida palača, dom za nemške vseučilišnike. V tem odboru je več ministrov, dvornih in tajnih svetovalcev in več drugih visokih oseb.

Ta odbor je razposlal tudi na slovenske občine v nemškem jeziku tople pisan poziv naj proslavimo naše občine cesarjev jubilej z darovi za — nemški vseučiliški dom, saj se baje ne potrebuje več, nego samo jeden milijon kron.

Na delo torej, slovenske občine! Dajajte temu odboru, ki prezira slovenski jezik in slovenske vseučilišnike, vsaka po svoji moči svoje jubilejne darove! Dobrote teh darov bodo dobivali slovenski vseučilišniki takrat, ko jim bodo v nemškem domu kazali vrata in ko jih bodo nemški burši s palicami potiskali iz aule vseučilišča na — cesto.

Tako delajo Nemci, ki se zavedajo svojih dolžnosti napram učeči se svoji mladini.

Ali bi ne mogli slovenski merodajni krogi uporabiti cesarjevega jubileja v dobrodelne namene za slovenski narod? Za stradajoče slovenske visokošolce, ki bodo svoj poklic posvetili svojemu narodu, bi bila jubilejna zbirka prav na svojem mestu.

Do danes sta došla na slovenske občine dva poziva, namreč za ustanovitev doma za nemške vseučilišnike

in za ustanovitev druge deželne gluhonemnice, oba od nemške strani, od slovenske nobeden. To kaže, da so Nemci boljši računarji in spretnejši politiki nego mi. Oni uporabijo lepo priložnost cesarjevega jubileja na korist svojemu narodu. Pojdimo ter storimo tudi mi tako!

Med slovenskim narodom je pač mnogo kričavev, ki šuntajo ljudstvo zoper zdrav razvoj narodnosti ter ga begajo s krivimi nazori o neki izmišljeni nevarnosti vere, nevarnosti pa, ki preti slovenski narodnosti, ne vidijo.

Tako vtegne miniti lepa priložnost cesarjevega jubileja ne da bi se izkoristila v povzdigo narodove kulture in v pomnožitev njegove gospodarske in so cjalne moči.

Nemci pojdejo za več lepih korakov naprej, mi pa zaostanemo za mnogo stopinj manj misleči, manj delujoči in potem seveda ni čuda, manj vredni narod.

Mi zamujamo neprenehoma lepe priložnosti. Zavedajmo se svojih dolžnosti do svojega duševno slepega, v dušni sužnosti tavajočega naroda. Nemci nam kažejo pot, po kateri se pride naprej, pojdimo in storimo tudi mi tako!

Delavska zavarovalnica zoper nezgode v Gradcu in ravnopravnost slovenskega jezika.

Delavci po žagah, kamenolomih, tovarnah, rudnikih, plavežih, ladjaricah itd. morajo biti v smislu državnega zakona zavarovani zoper nezgode.

Za slovenske in nemške delavce na Štajerskem in Koroškem je v ta namen ustanovljena „Delavska zavarovalnica zoper nezgode v Gradcu“.

Ta zavod vsiljuje v jednomer slovenskim podjetnikom nemške proračune, prijemnice, cenike za prispevke in odloke o uvrstitvi v posamezne razrede, razsodbe o podporah itd.

Da samonemških tiskovin večina Slovencev ne razume, je jasno. Mnogim se ž njimi provzročajo troški za tolmačenje in prestavljanje ter povrh še zamuda.

Delavska zavarovalnica je urad. Za njo velja člen XIX. državnega osnovnega zakona ravno v isti meri, kakor za vse druge urade. Ona mora slovenskim podjetnikom dopošiljati vse spise v slovenskem jeziku.

Da pošilja delavska zavarovalnica zoper nezgode na Slovensko samo nemške tiskovine in spise prihaja od tod, ker slovenska nezavednost ne zahteva slovenskih tiskovin in spisov in ker njeni uradniki mislijo, da so Slovenci s tem zadovoljni, nekaj pa pripomaga k temu tudi njihovo nestrpnost nemško mišljenje, ki hoče pravice slovenskega jezika povsod izpodjesti.

Temu ravnanju ni težko v okom priti. Treba le zavarovalnici nemške tiskovine in spise vrniti ter zahtevati slovenske.

Tako je Jelšnik Josip, posestnik žage v občini Kokarje nedavno vrnil nemški „Einreichungsbescheid“, na kar so mu poslali dvojezičnega.

Zavarovalnica se ni izgovarjala, da nima slovenskih tiskovin, temveč je molče zahtevi ustregla. Tu ni bilo treba ne pritožbe na državni zbor, ministerstvo itd. ne na državne poslanca, temveč podjetnik Jelšnik Josip si je jezikovno pravico sam določil s tem, da je svojo zahtevo potom občine Kokarje naznanil zavarovalnici.

Večidel imamo svoje jezikovne

pravice sami v rokah, izvršujemo jih najprej sami, potem šele nam jih bodo drugi priznali in dali.

Zadeva je tudi iz socialnega in političnega stališča važna. Naši sinovi si iščejo širom domovine kruha. Svoj kruh najde lahko več Slovencev pri zavarovalnici v Gradcu, a le tedaj, če bomo tja vlagali slovenske vloge ter od tam zahtevali vse tiskovine in dopise v slovenskem jeziku, in če se bode iz slovenske moke pečen kruh naklanjal sitim Nemcem, lačen Slovenec pa pojdi za kruhom širom sveta v večno zgubo naroda.

Slovenski podjetniki in občine, zavedajmo se svoje socialne in kulturne narodne dolžnosti, uspeh nam ne more izostati!

Politični pregled.

Domače dežele.

V Ljubljani se vrši 7., 8. in 9. t. m. kongres slovanskih častnikov, katerega so se udeležili zastopniki vseh slovanskih narodov. Častno je za Ljubljano, da je izbrana, čeprav središče najmanjšega slovanskega naroda, za zborovališče in bilo bi samo naravno, ako bi ljubljansko meščanstvo brez razlike na stranko, kateri posamičnik pripada, dalo slovanskim gostom čutiti, da se veseli njih poseta in da zna izvrševati dolžnosti vljudne gostoljubnosti. Nemški listi pa z veliko naslodo poročajo, da se klerikalni častniki slovenski udeležijo samo posvetovanj, ne pa tudi ostalih shodov in slavnostij in da klerikalni hišni posestniki kakor tudi njih nemški kolegi niso razobesili zastav gostom na čast ter da slovanske goste sploh — ignorirajo. Ob jednom poročajo nemški

LISTEK.

Medsebojni pozdrav.

Okod in kaj izraža pozdrav. — Razne navade. — Prebivalci braziljskih pragozdov; Eskimi. — Pozdrav izraža naklonjenost in veselje. — Podajanje rok, poljub, objem; pozdrav z nosom; božanje. — Izražanje ponižnosti in udanosti pred više stoječimi. — Pozdrav v Sudanu. Kmet in kralj — Beseda v pozdravu.

Vse naše navade in običaji imajo svoj izraz v kakem zunanem ali notranjem dogodku človeka. Tako je tudi medsebojni pozdrav navada, ki je nastala iz utisa, katerega je napravilo na nas srečanje s kakim poznanim ali tujim človekom.

Da izražajo narodi svoje utise vsak po svoje, je umevno. Saj vidimo celo v naši ožji domovini, da imajo ob istih prilikah po raznih dolinah različne navade.

Pri tako mnogih na različni kul-

turni stopinji stoječih narodih bo tudi medsebojno pozdravljanje različno.

Kaka razlika med naglim pozdravom s klobukom velikomestnega prebivalstva in z dolgimi ceremonijami nekaterih afrikanških in azijskih narodov!

Evropejec pozdravlja na kratko v par besedah, ali celo samo s tem, da dvigne svoje pokrivalo, ženske se sklonijo v kolenih ali naklonijo lahko glavo. Naš pozdrav naj izraža veselje nad svidenjem s poznanim človekom; narodi, ki stoje še na prvotni naradni stopinji, izražujejo s svojim pozdravom nezaupanje. Ta nezaupnost ne velja samo tujcu, ampak tudi tistim znancem, ki so bili dalj časa odsotni. Saj je mogoče — tako mislijo ti priprosti ljudje — da si je nadel le zlobni duh podobo prijatelja, da se tako tem lažje priplazi v človeško bližino. Tej nevarnosti pride v okom navada, da se ima vsak prišlec v gotovi razdalji vsesti na tla in toliko časa počakati, da se mu

drugi približajo in prično z njim razgovor na posebno previden način.

Pri prebivalcih v ogromnih gozdih Brazilije je zopet običajno, da pridrvi gost v selo svojih znancev ropotaje s sulico in ščitom in glasno kriči, tako da je zaznati za njegov prihod že iz daljave. Enako oboroženi in enako kriče mu hite znanci nasproti. Tako upijejo dalj časa z obeh strani, dokler se iz tega kričanja ne spozna, da je prišlec res človeški obiskovalec in nikak zli demon. Drugi ameriški prarodovi zvežejo vsakega prišleca, bodisi znanec ali tujec, in ga odvežejo šele tedaj, ko se prepričajo, da nimajo opraviti z nikakim hudobnim duhom.

O prebivalcih v severnih ledenih krajih, Eskimih, pripoveduje potovalec Boah sledeče: „Ko pride tujec v vas Eskimov, mu napravijo sijajno pojedino. Nato se postavijo vsi v eno vrsto. Eden izmed njih se postavi pred to vrsto. Tuji Eskim se bliža temu počasi, z nagnjeno glavo in na prsih prekri-

žanimi rokami. Ko pride dovolj blizu, ga udari Eskim-domačin z vso silo za uho in nastavi takoj nato svojo glavo in čaka, da ga zamahne zdaj tujec. Med tem ko se ta dva bijeta uprav neusmiljeno, bijejo ostali žogo in pojejo na vse grlo. Tekmeča nadaljujeta s svojo neusmiljenostjo toliko časa, dokler se eden izmed njiju nesvest ne zgrudi. To tekmovalstvo je lahko jako nevarno, ker ima premagovalec pravico, da ubije premaganca. Navadno pa se tepež neha v miru.“

Predvsem delimo lahko pozdrave v take, ki izražajo naklonjenost in veselje. To storimo s tem, da sežemo prišlecu v roko. mu stisnemo desnico več ali manj krepko. V severni Afriki pokajo narodi pri taki priliki s prsti. Znamenje iskrenosti je objem. Naredi v Avstraliji in srednji Aziji se prav pogosto objemajo. Poljub, ki je najbolj razširjen v Evropi, kaže celo na telesno dopadajenje našega bližnjega. Kitajca se mesto poljuba podrgneta

liberalni in nacionalni listi z neprikritim zadoščenjem, da je „Slovenec“ ostro napadel župana Hribarja zaradi Trubarjeve slavnosti, ki se je ob tej priliki vršila v Ljubljani. Ta dejstva stavijo narodno zavest in slovansko čuvstvanje klerikalcev v tako jasno luč, da ni treba ni besedice pojasniti. Klerikalci in nemškutarji v Ljubljani složno demonstrirajo proti shodu slovanskih časnikarjev. To si treba zapomniti. Sicer pa je bilo mesto navzlic temu slavnostno okrašeno.

V Pragi se je sešel 4. t. m. tretji mednarodni kongres trgovskih in obrtnih zbornic. Na tem veleznamenitem shodu so zastopane vlade skoro vseh držav na svetu in dejstvo, da se vrši to zborovanje v Pragi, kljub temu, da so se Angleži zelo potegovali za to, da bi se vršilo na Angležkem, nam jasno priča, da s tem Praga in češki narod prav mnogo pridobita na ugledu in politični veljavi. Protektor kongresa je nadvojvoda Karl Frane Jožef, predsednik izvrševalnega odbora gr. Clam-Martinic. Po otvoritvi zborovanja je prvi dobil besedo minister dr. Fiedler. Pozdravil je kongres v imenu vlade ter dejal, da vlada stoji simpatično nasproti vsem onim problemom, o katerih bode kongres razpravljala ter da si bode tudi z vsemi silami prizadevala v interesu mednarodnega prometa olajšati uresničenje teh prizadevanj. Posebno važnost pripisuje minister Fiedler vprašanju o najjednostavnejši in najednostnejši preureditvi carinskega postopanja, kakor tudi o jednotni publikaciji trgovinske statistike. Mednarodni promet bi bil neizmerno olajšan, ako bi se doseglo sporazumljenje raznih vlad, da bi se določila jednotna carinska nomenklatura in jednotno grupiranje blaga v carinskem postopanju. Na shodu se razpravlja tudi kakor že lani v Milanu o mednarodnem zakonodajstvu in jednotnosti menice v svetovnem prometu.

Da klerikalci radi hlapčuejo vsaki vladi in če je še tako odporna in obsojanja vredna kakor je Raehova na Hrvatskem, nam priča to le dejstvo. „Dom“, glasilo dosedaj še pritajene klerikalne hrvatske kmečke stranke, katero vodita brata Ante in Stjepan Radić, poroča, da je nek novomašnik R., pristaš te kmečke stranke povabil na svojo novo mašo dr. Radića in nekatere odličnejše člane stranke. Zaradi tega je dobil pismeni ukor od nadškofijskega ordinarijata v Zagrebu, v katerem se ga med drugim vpraša: kako opravičuje dejstvo, da je član

drug drugega z nosom. Na otoku Fidži si podasta oba roke, potem si ju še poduhata. Aini se medsebojno božajo.

Ko pridejo ljudje do višje kulturne stopnje, ne zadoščajo več pozdravi, ki kažejo samo veselje ali nevoljo. To zadostuje dotlej, dokler je človeška družba socialno enaka. Ko pa se deli po slojih višjega in nižjega reda, kaže pozdrav več udanosti in ponižanja niže napram višje stoječemu. Izrazuje se to najnavadnejše v tem, da zmanjša človek svojo postavo s tem, da se skloni, da poklekne, se vsede ali celo vleže na tla. Ceremonija pozdrava označuje čisto tudi slabost, revščino ali nezmožnost lastne brambe.

Na Jutrovem se Mohamedanci bližajo medsebojno s tem, da prekrizajo roke na prsih; zamorski rod Kafrov v Afriki si potrese na glavo prah ali pa se pomaže z blatom.

Bogatejši sloji nekaterih narodov nosijo popolneje obleko od revnejših. Pri teh je v navadi pozdrav, da si znanca razgalita rame ali celo gorenje

kmečke stranke ter se mu nalaga, da mora na to vprašanje tekom osmih dni odgovoriti. Tako absolutistično ni postopal noben paša v nekdanji sultanovi Turčiji. Čudno bi se zdelo, zakaj se brani duhovniku biti član stranke, na kateri začena Stjepan Radić vsako posvetovanje z besedami: „Hvaljen Isus“!

No, stvar je „Pokret“ pojasnil na jednostaven način. Ukori je podpisal posvečeni škof Krapac, ki je bil svoje žive dni madžaron in je tudi temu na ljubo pridobil vse časti in dobre službe, katere vživa. G. Krapac dobro ve, da baron Rauch kmečko stranko silno sovraži. Da bi se mu prikupil, je dal novomašniku R. ukor itd. To zopet jasno kaže, kako čista ljubezen do vere in do vernega in dobrega ljudstva vodi duhovniške dostojanstvenike in politike povsod, ne samo pri nas. Skrbimo za to, da bodo končno tudi nevedneži in slepci spregledali.

Vnanje države.

Rusija. Ruski naučni minister se imenuje Švarc in dela svojemu namenu vso čast. Nedavno je dal vseučiliškim profesorjem ukaz, da ne smejo biti člani nobene opozicijske stranke. Znano je, da so profesorji peterburškega vseučilišča skoro vsi kadeti in kar jih je poslancev, stoje tudi s kodeti vred v opoziciji proti vladi. Gosp. Švarc jim je zdaj „ukazal“, da morajo, bodisi izstopiti iz opozicijske stranke, ali pa iti v pokoj.

? Ali se udeležite velike ljudske slavnosti v nedeljo, dne 20. septembra v Celju?

Štajerske novice.

— **Seja damskega odseka za ljudsko slavnost** 20. t. m. je jutri ob pol 5. uri popoldne v mali dvorani „Narodnega doma“ v Celju.

— **Konkurz** je dovolilo okrožno sodišče v Celju za premoženje Tomaža Peperko, trgovca z mešanim blagom v Braslovcah. Upravitelj konkurzne mase je notar g. Jezovšek na Vranskem.

— **Južnoštajersko hmeljarsko društvo v Žalcu** nam poroča: Razstavo 15 vrst hmelja iz poskuševalnega nasada priredi v nedeljo, dne 13. t. m. od 8.—12. ure dopoldne v učni sobi I. razreda ljudske šole v Žalcu.

Udeleženci mladeniškega shoda v Nazarjih so se na poti domu v Grušovljah v Savinski dolini stekli. To je čisto v duhu kršč. soc. prepeške izobrazbe. Naravna posledica nepresta-

telo (zamorci v zapadni Afriki), da si sezuječa črevlje (Orjentalec); Evropejec razkrije svojo glavo. V tem naj leži znamenje posebne udanosti. Nekateri kulturno nizko stoječi narodi razkrijejo celo take dele telesa, ki jih Evropejec skrbno zakriva.

Drugačen način pozdrava simbolizira, da je tisti, ki ga pozdravimo, nekaj vzvišenega in nedotakljivega kar bi onečastil zgolj naš pogled. Iz tega je nastal običaj, da se niže stoječi izogne višestoječemu s pota, da si zakrije obraz ali gleda v stran, da bliža svoje obličje zemlji ali obrne prslecu hrbet, kakor delajo v Sudanu. Kdor je pozdravil staroperzijske narode, jim j moral ponuditi kako stvar v dar. Stari zgodovinar Herodot nam pripoveduje o kmetu, ki je nepričakovano srečal kralja in mu ni imel ničesar darovati, da je ponudil kralju v naglici perišče vode.

Drugačni pozdravi izražajo zopet nekaj mističnega. Branijo naj prihod zlobnim duhovom, ki bi hoteli motiti

nega hujskanja k boju, katerega z vso brestjdnostjo vrši naša duhovščina, oznanjevalka krščanske „ljubezni“.

— **Shod protialkoholistov** se vrši od dne 12. oktobra naprej na Dunaju. Na dnevnem redu je mnogo predavanj o vplivu upijančljivih pijač na človeka, o stanju pijančevanja v posameznih deželah, o obrambnih sredstvih proti pijančevanju itd. Slovence bo zastopal na tem shodu prof. Krek. Slovenci bi imeli mnogo vzroka, da bi se zanimali za ta kongres.

— **Počasi, gospodje!** Klerikalci se sedaj neznansko postavljajo z nakupom hotela „Tetschek“ v Celju in napadajo seveda neljubega jim dr. Kukovca. Vsaka reč ima svoje meje; gospodje so pa postali že prenesramni. Zato bodemo kmalu spregovorili in jamčimo, da bo gotovi gospodi pri tem zelo vroče. Vse, kar je prav.

— **Okrajnemu sodniku g. Rothu v Marnbergu!** „Marburgerca“ Vas strašno hvali, ker ste bili tako delavni na oni velikonemški veselici, ki se je pred par tedni vršila na Muti. Ta veselica je imela edini namen izzivati Slovence, to so listi sami priznali. In Vi se — nepristranski sodnik — udeležujete take prireditve? Da, še več, Vi ste celo med glavnimi voditelji takih prireditev? Prav odločno zahtevamo, da se tega moža nemudoma prestavi iz našega okraja, sicer bomo govorili drugače! To bi še bilo nekaj, da bi tudi okrajni sodniki netili pri nas narodno mržnjo in razpor.

— **Brzojavka družbi sv. Cirila in Metoda** ob priliki glavne skupščine gmočno nič ne hasne. Mesto brzojavke kupite poštno nakaznico, kateri izročite večji ali manjši znesek; na odrezek pa pridi pozdrav skupščini! Seveda je treba storiti to par dni poprej. Pošiljatev naj se naslovi na možko podružnico sv. Cirila in Metoda v Ptuj. Lani je družba na ta način prejela lepo vsoto 477 K 51 h.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je poslal g. Matija Čufer iz Radeč pri Zidanem mostu v veseli družbi radeških rodoljubov nabrano vsoto 7 K 50 h. Lepa hvala!

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je poslal nek rodoljub — kot protitežje enaki vsoti, katero je nabrala nemška družba pred njegovimi očmi za nemško šolsko družbo, znesek 5 kron. Živijo. Tako je prav! Želimo mnogo posnemalcev!

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja, da sedaj nima več nabiralnikov za razne gostilne v zalogi. Naročili so se zopet novi; ko

veselje svidenja. K tej vrsti pozdravljenja spada opljuvanje svojega prijatelja, ali pa vsaj, da ga pomaže s slino po licu. Slina naj ima posebno tajinstveno moč v sebi. Nekateri prebivalci v Avstraliji, Novi Zelandiji in na Andamanih jokajo in stokajo pri vsakem srečanju z znanci.

Pozdrav izpolnjuje nadalje beseda, ki naj izraža prijateljstvo, spoštovanje ali udanost. Pri narodih, ki stoje kulturno visoko, opažamo le kratke pozdrave v besedah. Tako želimo dober dan ali lahko noč. Samo ob prilikah, kadar hočemo ali pa kadar moramo izraziti prav posebno udanost, pozdravimo višestoječega s tem, da se pred njim globoko priklonimo ali mu poljubimo celo roko. Rokopoljub ženski, ki je po večjih mestih vsakdajen — ki pa ima iz zdravstvenih ozirov vedno več upravičenega nasprotstva — izrazuje prav lahko seksualni nagon možkega napram ženski.

jih dobi, odpošlje jih takoj. Kdor želi nabiralnik, se lahko vnaprej naroči.

— **Za družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** sta nabrala gg. Ivan Murkovič in Ivan Veselič o priliki dr. Plojevega shoda v Oslušovcih 13 K 07 h. Hvala!

— **Zopet o Južni železnici.** Že mnogokrat imenovani Siegl na ptujskem kolodvoru je poseben varovane glavnega ravnateljstva. In vendar ta Linhartov prijatelj ne vživa niti med nemškim občinstvom posebnega spoštovanja. Nedavno se je prijavil za vstop v nemški „Turnverein“, odbor pa ga je enoglasno — odklonil. Gospodje ga že najbrž predobro poznajo. In vendar ostane Siegl v Ptuj, slovenski uradnik pa mora v prognanstvo. — Poudarjamo: ni nam ljubo, da se moramo pečati z osebnostmi, in do malopomembne osebe kakega Siegla nam ni nič. Mi navajamo take slučaje samo, da osvetlimo nezdrave razmere v upravi Južne železnice, katera Slovincem na škodo štiti celo take ljudi, ki jih Nemci ven mečejo.

— **Sokol v Ptuj.** Pravila ptujškega „Sokola“ so potrjena. Ustanovni občni zbor se bo z ozirom na slavnost 13. septembra vršil šele koncem septembra ali začetkom oktobra, na kar že zdaj opozarjamo sokolska društva. Telovadci se pridno vadijo in tudi za naslednika vaditelju g. Gregorki je že poskrbljeno. Veselje naših nemškutarjev je bilo torej prenačeno.

— **Prestavljen** je na lastno prošnjo poštni asistent Anton Paul iz Zidanega mosta v Celju.

— **Predrzen železniški sprevoznik.** Piše nam gospod iz Savinske doline: Včeraj, na praznik, se peljem z večernim savinskim vlakom v Celje. Na Polzeli vstopi nekaj golobradih trgovskih pomočnikov in sinov v vlak. Poslavljali so se od nekaterih nemškutarjskih Polzelancev prav izzivalno s „heil“-klici, zakrutili naposled „vahrtarico“ in psovali na slovenske Savinčane. To je nekemu sopotniku bilo vendar preveč: zaklical je tudi on „živijo“ slovenski Polzeli! Pa ta „živijo“ je grozno zbedel železniškega sprevoznika, kateri je z očividnim zadovoljstvom prenašal tuljenje celjskih pobičev; bil je takoj v vozu in nahrulil dotičnika, da ga bo „ancajgal“. Dobil je seveda odgovor kakor se spodobi za takega človeka. Železniškemu ravnateljstvu pa prav vljudno priporočamo, naj nastavlja v slovenski Savinski dolini take sprevoznike, ki bodo vsaj nepristranski proti Slovincem in Nemcem! Za Savinčane pa bodi izzivanje celjskih nemških trgovcev in njihovih nastavljenecv nauk, da jim vračajo milo z dragim.

— **Spominsko slavnost** na bosansko vojsko l. 1878. so obhajali včeraj v Gradcu. Slavnosti se je udeležilo do 1300 mož, kateri so služili tedaj v raznih polkih, zlasti v 27. in 9. lovskem bataljonu ter v 47. pešpolku. Dopoldan je bila slovesna cesarska maša, po maši pa spominski govori pred Württembergovim spomenikom in spomenikom v Bosni padlim vojakom. Potem se je vršil skupni obed v Aninih dvoranah.

— **Umrl** je v Slov. Bistrici tovarnar Sternberger, 74 let star.

— **Ubili** so zadnje nedeljo ponoči v Mariji Puščavi hlapca Švajgerja iz St. Lovrenca. Švajger je pil v Eihholcerjevi gostilni v Puščavi in se tam z nekimi fanti skregal. Zjutraj so ga našli mrtvega z razbito črepijo na cesti.

— **Sadjarski sejmi v Gradcu.** V Gradcu bodeta v tekočem letu 2 sejma s sadjem. Prvi za rano sadje dne 6., 7. in 8. oktobra, drugi za poznejše sadje 3., 4. in 5. novembra.

— **Gosp. Hinko Smrekar**, umetniški slikar v Kranju, nam piše, da je naš dopisnik v številki 89 z dne 7. avg. 1908 našega lista popolnoma neopravičeno in neosnovano njemu očital, da je on risal podobo „Boltatu Pepe“ v ljubljanskem dnevniku „Slovenec“. Naš dopisnik pravi, da je ta slika plagiat iz nekega nemškega lista. G. Smrekar nam pa pravi, da ga to prav nič ne briga, ker on s to sliko ni v nobeni dotiki, in da je torej skrajno brezvestno, da se je njemu očital plagiat. Gospod Smrekar nam naznanja po odvetniku, da hoče nastopiti proti našemu listu s tožbo zaradi žaljenja časti pred c. kr. porotnim sodiščem, ako tega očitjanja ne prekličemo. Ker nimamo prav nobenih dokazov, da je dotična slika bila res risana od g. Smrekarja, in ker torej popolnoma verjamemo njegovemu zastrdilu, da on ni s to sliko v nobeni zvezi, obžalujemo, da se je ta neosnovana in nepremišljena notica vrnila v naš list in izjavljamo, da proti časti g. Smrekarja nimamo prav nobenega ugovora ali očitjanja.

Uredništvo „Domovine“.

— **„Zunanja vernost je zakrivala notranjo nemoralnost“** (na bizantinskem dvoru in v bizantinskem cesarstvu), tako je poročal profesor cerkvene zgodovine v Zagrebu dr. Marchetti na shodu jugoslovanskih teologov 30. m. m. v Zagrebu. Je li pri nas drugače? Ali ne širi novodobno duhovstvo tudi pri nas samo formalno navidezno bogomolstvo, za katerim ni niti trohice prave, globoko iz srca izvirajoče in dušo blažeče pobožnosti? In ali ne zakriva klerikalno časopisje „notranje nemoralnosti“ s to zunanjo in čisto mehanično vernostjo? In če je to je to pogubilo Bizanc, mislite li, da bo to Rimu koristilo?

— **Je li pri nas drugače?** V Carigradu, je poročal dr. Marchetti v Zagrebu, „so škofje klečeplazili pred cesarji in se bolj trudili za cesarjevo milost nego za pravo vero“. Kaj pa delajo škofje pri nas? Niso li škofje dr. Sedej, Jeglič, Stadler itd. najtrdnejše opore germanizatoričnih prizadevanj dunajske vlade? Zakaj snuje dr. Sedej v Gorici katoliško gimnazijo z nemškimi učnimi jeziki? Hoče li s tem služiti slovenskemu narodu in veri ali pa morda pomenevalnemu stremljenju dunajske vlade? Komu služi dr. Stadler v Bosni? veri in narodu ali vladnemu sistemu? Komu se hoče prikupiti papež z imenovanjem Nemca nadškofom v Poznanju? pruskim katoliškim Poljakom ali protestantskemu cesarju Viljemu in pruski vladi? Na ta vprašanja naj odgovore jugoslovanski katoliški teologi in naj začno reforme tam, kjer so najbolj potrebne.

— **Tolstojev osemdeseti rojstni dan** je danes. Ob tej priliki se vrše po vsej Rusiji slavnosti, vsi časniki se spominjajo s članki ali slavnostnimi izdajami velikega pisatelja in filozofa. (S tem bodi popravljen tudi tiskovni pogrešek v zadnji številki, da je Tolstojev rojstni dan dne 9. oktobra.)

— **„Gora ni nora“**, ampak tisti je nor, ki gre v dež gor“ sem čital v spominski knjigi neke kočje slov. planinskega društva. Resnične besede! A kaj, če se odkoraka pri najlepšem vremenu, a te zaloti dež na planini, kar se je tudi meni in moji družbi pripetilo? Tudi ni treba obupati. Vesela družba in dobra postrežba pripomore k temu, da si prav židane volje. Veselo družbo si poišči sam, kar se pa postrežbe in uprave tiče, so pa naše planinske kočje res izborno urejene. Vsa čast slovensk. planinskemu društvu, osobito savinski podružnici!

Kljub temu si pa dovoljujem par opazk, ki ne tangirajo toliko Slovensko

planinsko društvo, ampak so bolj splošnega pomena. Kako to, da uživajo člani nemškega planinskega društva v slov. kočah isti bene, ko člani slov. plan. društva, dočim morajo Slovenci v nemških kočah plačati kakor vsak nečlan? Dijaki člani so brez razlike narodnosti v slov. kočah oproščeni prenočišča, dočim morajo slov. dijaki v nemških kočah plačati. Res je! Izogibati se moramo Slovenci nemških koč. A kaj, če si prisiljen prenočevati v nemški koči, kar se ti lahko pripeti v Logarjevi dolini? Tu se nam gre za princip. Sam sem opazil, da se Nemci člani v slov. kočah celo obotavljajo plačati vstopnino, kar mora storiti vsak bodisi član ali nečlan, Slovenci naj bi pa v nemških kočah ne uživali nobene ugodnosti? Morda me kdo zavrne, češ, bo pa s tem promet v slovenskih kočah večji. O ne! Kako skrbno se izogibljejo naši osobito štajerski Nemci slov. koč! Frischaufov dom si ogledujejo le na gotovo daljavo ter prenočujejo rajši v borni nemški bajti, kjer že dež kaplja skozi streho. Ako bi sam ne bil tega videl, bi ne verjel, kako daleč sega zagrizenost naših Nemcev. Res pa je zopet, da oddaljeni Nemci ne izvajajo tega načela. Zato pa slovenski turisti, kjer le mogoče, dosledno v slov. kočah! Kdor si hoče ogledati Logarjevo dolino, naj se potruži tudi na Okrešelj ter prenočuje tam v Frischaufovem domu in ne v nemški koči začetkom Logarjeve doline. Kdor pride čez Škarje v Logarjevo dolino in bodisi tudi v dežu naj poišče Frischaufov dom. Mogoče ima pol ure delj hoda, a je vsaj pri domačem ognjišču.

Dovoljujem si še nekaj predlagati. Četudi vrh gora, ne smemo pozabiti mile svoje domovine in ne bomo je pozabili, ko opazujemo njeno lepoto. Slov. plan. društvo naj preskrbi, da bo vsakemu slovenskemu turistu mogoče položiti majhen dar domu na altar. Vsaka planinska kočja naj bi imela narodne kolke. Dolžnost vsakega slovenskega turista pa je, da kolekuje sleherni dopis in podpis z narodnim kolkom. Za letos sem morda prišel že prepozno s svojim predlogom, a naj velja to za prihodnost.

Kdor si natanko ogleda delovanje slov. plan. društva, se mora upravičeno zgražati nad barbarstvom štajerskega dež. odbora, ki je odrekal vsako podporo temu požrtvovalnemu in koristnemu društvu. Slovenci! Vaša dolžnost je, da pristopite k našemu planinskemu društvu ter ga vsestransko podpirate.

—vlj—

Druge slovenske dežele.

— **Morillee dekana Erjavca**, omoženi delavec Pangerc iz Trsta je bil v ponedeljek pred porotno sodnijo v Ljubljani obsojen k smrti na vislicah. Pangerc je pa na sušici tako težko bolan, da bo težko doživel kazen.

— **Glavna skupščina „Zaveze avst. jugosl. učit. društev“ v Gorici.** Skupščina je naravnost sijajno potekla. Zborovanja delegatov v nedeljo 6. sept. se je udeležilo nad 100 odposlancev vseh učiteljskih društev; glavnega zborovanja 7. sept. pa do 500 učiteljev in učiteljic iz vseh slovenskih dežel. Zborovanja so se udeležili goriški dež. poslanci Andr. Gaberšček, dr. Franko in Štrekelj, dr. Tuma, vsi 4 goriški okr. šolski nadzorniki ter zastopnik srednješolskih učiteljev dr. Ozvald. V imenu akademikov se je udeležil zborovanja cand. iur. g. Cigoj. Zborovanje je pozdravil brzojavno izvrševalni odbor „Narodne stranke“ na Štajerskem. — Došlo nam je obširno poročilo, katerega moremo zaradi tehničnih ovir priobčiti še le v petek.

— **Cesar je potrdil zakon** kranjskega deželnega zbora glede izpremembe v deželnozbornem volilnem redu.

Zveza narodnih društev na Štajerskem in Koroškem.

— **Včerašnjí koncert** v prid „Sokolskemu domu“ v „Skalni kleti“ pri Celju je izvrstno uspel. Udeležba je bila zelo dobra, zlasti smo opazili mnogo obrtnikov in delavcev. Pevski zbor dičnega trboveljskega „Zvona“ se je vkljub temu, da se je še le pred kratkim zopet oživil in da rudarski poklic posameznih pevcev zelo otežkuje vaje, dobro postavil. Pevovodja g. Moll je lahko zadovoljen. Tamburalo se je še boljše. Nekoliko pozornosti je vzbudil nastop Trboveljčanov po mestu: pred kolodvorom so se postavili (32 mož) v četverostope in potem marsirali v lepi vrsti skozi mesto v „Skalno klet“. Značilno za naše razmere je, da niti slovenski trakovi ne vzbujajo več odpora. — Neprijetno je dirnilo Trboveljčane in tudi domačine dejstvo, da so gotovi krogi celjski izostali, celo taki ljudje, kateri so bili na prireditvi zaradi čistega dobička interesirani.

— **Slavnost pri Novicerkvi.** Vreme nam je vendar v nedeljo pokazalo prijazno lice in omogočilo, da se je zvršil nedeljski pomembni narodni praznik kar najlepše. Prihitele so tri slov. požarne brambe, trboveljska, šentjurska in žalska, da poslavijo ustanovitev svoje mlade sestrice, slov. požarne brambe pri Novicerkvi. Z godbo na čelu je prikorakala ob 3. pop. dolga vrsta brambovcev v vas na slavnostni prostor, katerega so lepo okrasile vrle Novicerkvčanke in pa domači fantje. Razun pozdrava pod lipo, kjer je pri srčno pozdravil načelnik nove požarne brambe g. Jekl zbrane brambovce in se mu je zahvalil v imenu Zveze slov. gasilnih društev g. Kukec iz Žalca, se je na slavnostnem prostoru izpregovorila še marsikatera resna in navdušena beseda: g. Prekoršek je pozdravil goste v imenu domačinov in razložil pomen slov. poveljnega jezika; g. Pikel je pozdravil novo požarno brambo v imenu 39 slov. gasilnih društev, združenih v „Zvezi slov. g. dr.“; g. Oset je izrekel pozdrave narodnih šentjursčanov; gosp. Lešničar je izročil pozdrave „Zveze narodnih društev“ in se zahvalil ob enem za sodelovanje že imenovanim gasilnim društvom, osobito Trboveljčanom, ki so prihiteli tako daleč k slavnosti, nadalje pevskemu zboru „Slov. delavsk. podp. društva“ v Celju, zastopnikom „Kluba napr. aked. v Celju“, zastopnikom celjskega odseka „Prosvete“, vojniške „Čitalnice“ in slednjič domačemu izobražev. društvu. Govorili so še drugi govorniki o pomenu slavnosti in požarnih brambah. Maledolska godba je vrlo svirala in razvila se je prav živahna veselica. Posebna hvala gre gospema Laznikovi in Leskovarjevi ter gospodičnam Klinc, Kuster, Leskovar in Poglajen, katere so se osobito požrtvovalno trudile s pripravami in prodajanjem peciva, listkov za šaljivo tombolo, šopkov itd. Udeležba je bila splošno povoljna, želeli bi si le malo boljšega obiska domačinov samih. Z gotovih strani se je namreč rovalo celo proti ustanovitvi tako občekoristnega domačega društva kakor je požarna bramba.

Gospodarstvo.

Krmljenje z oljnimi tropinami.

Letos bo silno pomanjkanje krme, zlasti pozimi do prihodnje spomladanske paše in zelene klaje, zato bodo morali kmetovalci segati tudi po slabih krmilih, ki jih drugače ne rabijo ali kvečjemu za steljo. Če se goved krmi s takimi krmili, pa silno hira in slabo uspeva, če se ne pokladajo ob enem močna krmila. Najboljša in najzdatnejša krmila, ki jih je za pridevek h krmi razmeroma le malo treba in zato najceneje hodijo, so oljne tropine.

Uspeh ni odvisen le od tega, koliko krme živina dobi, marveč tudi od tega, kako je krma sestavljena. Večinoma nedostaja beljakovin in tolsče. Ko so umni živinorejci to spoznali, so si zelo uspešno pomagali s krmili, ki imajo mnogo beljakovin in tolsče v sebi; to so oljne tropine. Toda oljnih tropin je mnogo vrst, ki za naše razmere niso dobre.

Izmed dobrih oljnih tropin, kakršnih v sosednje dežele uvažajo vsako leto velike množine, naj omenim lanene in sezamove tropine.

Lanene tropine. Že zdavnaj znano, toda premalo uvaževano močno krmilo so lanene tropine. Veliko njihovo redilnost, okusnost in zdravilnost pozna skoraj vsakdo, in vendar jih živinorejci pokrmijo le toliko, kolikor se jih izdeluje v deželi. To je pač zelo malo. Dobre lanene tropine imajo povprečno 2½ krat toliko beljakovine in tolsče v sebi, kolikor jih imata oves in koruza, dvakrat toliko, kolikor pšenični in rženi otrobi, trikrat toliko, kolikor dobro seno. Stanejo pa le 19 vinarjev kilogram zmlate. Ta števila naj bi si vsak kmetovalec zapisal v pratiko ter naj bi jih vselej pogledal in primerjal, kadar mora kupiti krmil.

Koliko kmetovalcev daje teletom po odstavljenju napačno krmo! Koliko odstavljenih telet vsako leto pogine, koliko jih zaradi nedostatne krme slabo rase, da vedno ostanejo mršava! Kar se zamudi in zagreši v tem času, se pozneje ne da več nadomestiti in popraviti. Skoraj vsi živinorejci to vedo, drugače pa vendarle ne ravnaajo. Ta prilika je tudi najugodnejša za uspešno porabo lanenih tropin. Rabijo se najboljše na ta način, da se najprej ovlaži rezanica, na njo se pa potresejo lanene tropine z nekoliko drugih močnih krmil ter se vse skupaj dobro premeša. Z ozirom na starost in velikost telet se daje enemu po ¼ do ½ kg, enoletnim po ½ do 2 kg lanenih tropin na dan. Posebno dobro vplivajo lanene tropine na molzne krave, če jih dobivajo v pijači 14 dni pred otelitvijo in 14 dni po nji. Ta zelo okusna in lahko prebavna pijača tako krepi živali, da navadno lahko prestanejo otelitev, pa tudi pozneje ne zbole tako lahko (n. pr. za telečjo vročnico). Pa tudi sicer so lanene tropine zelo dobre za vse živali, če hočemo dobro storiti slabotnim, bolehnim in zletanim živalim ter jih okrepiti. V tem oziru lanene tropine največ izdajo, če jih pokladamo dalj časa.

Sezamove tropine. To močno krmilo dobivajo, ko iz sezamove rastline („sesamum indicum“ in „sesamum orientale“) iztiskajo olje. Naša družba oddaja tudi te tropine, ki jih dobivajo iz najboljšega vzhodnoindijskega, ozir. jutrovega semeva. Sezamove tropine imajo povprečno v sebi:

suhe snovi	89 %
in v tej:	
beljakovin	37 %
sirove tolsče	11 „
nedušičnatega izvlečka	23 „
sirove vlaknine	8,5 „
pepela	9,5 „

V belih sezamovih tropinah je sedaj navadno 50° beljakovin in tolsče in se za toliko tudi jamči. Se za move tropine so torej redilnejše in so laže prebavne kakor lanene tropine ter prav tako ugodno vplivajo t. j. nimajo nikakih postranskih neugodnih učinkov. Posebno pa treba opozoriti na veliko množino apna in fosforove kisline, ki je v teh tropinah, in so vsled tega posebno dobre za mlado žuino. Izborne so te tropine za pitance. Zdrobljene ali zmlate sezamove tropine se tudi lahko dajo konjem namesto ovsu in delavnim volom. Konjem se jih daje po 1 kg na dan, pomešanih z ovsom, s kakšnim drugim močnim krmilom ali z rezanico; zmes se nekoliko ovlaži. 1 kg tropin nadomesti 2½ kg ovsu. Volom se lahko dajo v poljubnih množinah, brez drugih močnih krmil, pomešane z rezanico. Končno so sezamove tropine prav dobra krma za molzne krave; daje se jih jim po 1 kg na dan zdrobljenih ali zmlatih, ali pa pomešanih med druga primerna krmila, in ni se bati, da bi imele kake nepopoljne posledice. Nasprotno, redno krmljenje belih sezamovih tropin pomnožuje mlečnost, in le v tem slučaju, če so le preveč tega krmila pokladati, je bilo presno maslo nekoliko bolj mehko. Mi toplo priporočamo bele sezamove tropine našim

živinorejcem, ker so redil-nejše kakor lanene. Če teh tropin kako živinče prvi dan ne mara, to nič ne de, čez par dni se že nanje navadi in jih slastno žre.

Zelo važno pa je, da dobimo oljne tropine čiste, nepokvarjene in nepredrage.

Izborna nadomestilo za otrobe je moka iz raznih tropin. V krmilih je največ vredna dušičnata snov, ki jo imenujemo beljakovino; od nje je za-visna tečnost in cena posameznih krmil.

Debeli, pristni pšenični otrobi imajo v sebi 13 $\frac{1}{2}$ % beljakovin in 3 $\frac{1}{2}$ % tolšče, zmlete lanene tropine 28 $\frac{1}{2}$ % beljakovin in 10 $\frac{3}{4}$ % tolšče.

Iz tega je razvidno, da so zmlete lanene tropine več kakor še enkrat toliko vredne kakor otrobi, sezamove tropine pa dvakrat toliko; vrhutega pa silno vplivajo na zdravje, hitro rast in debelenje ter na mlečno živino; poleg tega stanejo danes skoraj toliko kakor otrobi. $\frac{1}{2}$ kg zmlatih tropin za-leže več kakor 1 kg otrobov, stane pa manj.

Tropine so v vrečah po 50 kg in se naročila sprejemajo le na cele vreče.

Dobe se pri „Kmetijski družbi“ kranjski; posreduje tudi celjska „Za-družna Zveza“.

„Kmetovalec“.

— Drugo mednarodno zvezno zborovanje kmetijskih zadrug se bo vršilo dne 23. in 24. septembra t. l. v Piačenci v Gornji Italiji. V tej med-narodni zvezi kmetijskih zadrug so nastanjene sedaj zadrugne organizacije sledečih držav: Avstrija, Nemčija, Švica, Italija in Ogrsko. V najkrajšem času se pridružita še Rusija in Francija. Sedež zveze je v Darmstadtu v Nemčiji. Vsaka izmed navedenih držav ima v zvezi svojega zastopnika. Na Avstrijo pripada podpredsednik, katero mesto ima generalni zastopnik Splošne Zveze na Dunaju baron dr. Pavel Störck.

Na dnevnem redu tega drugega mednarodnega zveznega zborovanja so prav zanimiva in aktualna, na društvo se nanašajoča vprašanja. Zaradi tega bi bilo želeli, da bi bilo tudi naše slo-vensko združništvo pri zborovanju častno zastopano tembolj, ker to želi vodstvo mednarodne zveze samo, kakor tudi Splošna zveza na Dunaju. Za-družna Zveza v Celju je kot član Splošne zveze razposlala vsem svojim članicam tozadevne okrožnice z dnevnim redom in popisom, naj bi po možnosti določile svoje odposlance ter njih imena čim prej naznanile v Celje zaradi tega, da se vse drugo potrebno oskrbi. Vse zadruge so torej tem potom ponovno prošene, da se povabijo odzovejo ter svoje zastopnike in želje čimprej na-znanijo Zadrugi Zvezi v Celju, ki daje rada vsa nadaljna tozadevna pojasnila.

Tržka občina Žalec sprejme

redarja,

ki naj bi bil tudi občinski in posojilniški sluga. — Plača 800 kron, prosto stanovanje in službena obleka. 499 3-1

Izjava.

Jaz podpisani Franc Zupančič, gostilničar v Lembergu, sod. okr. Šmarje, izjavljam, da so moje obdolitve proti gospodu Antonu Baštevc, posestniku in gostilničarju na Belem pri Šmarju popolnoma neosnovane. Vsled tega jih tudi javno prekličem in obžalujem zahvaljuje se gospodu Baštevču, da je odstopil oo nadaljnega kazenskega preganjanja proti meni.

V Lembergu, dne 7. septembra 1908.

Franc Zupančič.

Listnica uredništva.

Mozirje: Poročilo o cesarski slavnosti je žalibog zastarelo. Pristrčna hvala zanj. Drugo naročilo sem izvršil. Pozdrave! Gotovlje: Hvala! V petek. St. Janž: Bolje bo to reš pri miru pustiti. Saj poznate znani narodni pregovor?

Dva dijaka

začetnika se sprejmeta na stanovanje in hrano. Natančneje pri uredništvu „Domovine“. 496 3-2

Ženitna ponudba.

25 let star gospod, ki ima 4000 kron premoženja, se želi radi pomanjkanja znanja seznaniti v svrhu ženitve z gospodično od 18—28 let staro, ki ima 4000 kron gotovine, radi prevzeta go-stilne in povečanja obrta. Resne ponudbe naj se po-šiljajo do 25. septembra s sliko na naslov

Ivan Antolič, kleparski mojster v Pregradu, Hrvatsko pri Rogški Slatini.

Sprejme se

učenec

in

trgovski pomočnik

pri

Jos. Errathu v Mokronogu, Dolenjsko. 481 10-5

Prodajam in postavljam na dom izvrstne

jabolke

najboljših vrst.

Naslov: F. E. Fridrich v Mirasanu, p. Petrovče. 491 3-2

Trgovskega pomočnika

slovenskega in nemškega je-zika, zmožen, dobro izvežban za trgovino mešanega blaga sprejme

Kristian Starkl

Sevnica ob Savi. 492 2-2

Steckenpferd

lilijno mlečno milo

Najmilejše kožno milo.

Zvezna tiskarna

Schillerjeva ulica
Celje: Stajersko.

Izvršuje v svojo stroko spadajoča dela okusno in po konkurenčnih cenah.

Slovenci! Kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Savinski liker

preiskan in preizkušen na ces. kr. poljedeljskem preizkuševališču na Dunaju.

Savinski liker

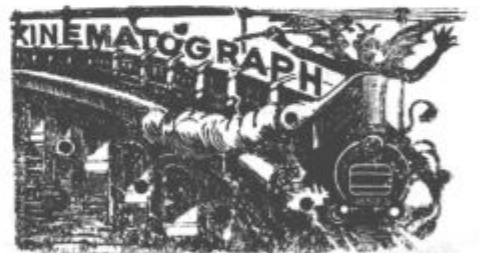
je pripravljen iz planinskih in gorskih zelišč, ter se priporoča kot krepčilni napoj v zdravstvene namene. Lastnik znamke

VINCENC KVEDER Žalec v Savinski dolini, Stajersko.

13 130—96

Vsak dan nov spored!

L. Genija
The Royal
Wonder Bio

(The greatest Bio-Theater of the world.)

Na glaziji!

Danes, v sredo 9. septembra

V avtomobilu okoli sveta!

Jutri, četrtek, 10. septembra

Japonsko!

V nedeljo, 13. septembra ne-preklicno zadnji dve predstavi!

CENE: Loža za 4 osebe 6 K. — Fotelj I K 60 vin. — I. prostor I K 20 vin. — II. prostor 80 vin. — III. prostor 60 vin. — IV. prostor 40 vin. Otroci plačajo ob delavnikih polovico. Vojaki od narednika nazaj plačajo polovico.

M. Gavrič, poslovođa.

L. Géni, ravnatelj in lastnik.

Blasnikova in družinska pratika

se dobiva na drobno in debelo v Zvezni trgovini v Celju.